

5 Zaterdag nov.

Dakar or Bust

Onze Bronco Ria, genoemd naar mijn schoonmoeder die hem doneerde, is er klaar voor. De 21 barrels en drie motoren brommen en brullen, we geven gas en de thuisblijvers kijken bezorgd. We zijn vertrokken! De eerste tegenslag komt direct al tijdens een korte stop in Utrecht. Het rechter remblok is tot op het metaal versleten. De reserve remblokken passen niet. Een slijptol en twee vastgelaaste moeren blijken de oplossing. We rijden van nacht door, het vriest en slapen in een tent klinkt niet aanlokkelijk. Antwerpen, Brussel, Parijs, Bordeaux, San Sebastian: we passeren de steden zonder omkijken.

6 Zondag nov.

Waarom remmen?

Remmen blijft een uitdaging. Midden in de Pyreneeën bouwt het remsysteem onvoldoende druk op. We besluiten de veiligheidsgordels los te gooien, dan kunnen we er altijd nog uitspringen... We arriveren laat in het uiterste puntje van Zuid-Spanje.

7 Maandag nov.

Afrika lijkt verder dan ooit

Vandaag ontmoeten we de rest van de teams. We draaien de parkeerplaats op en de koppeling komt muurvast te zitten. We zijn nog maar vijftig kilometer van het andere continent verwijderd, maar Afrika lijkt verder dan ooit. En dan... het eerste staaltje broederschap! Een lid van team 'Barrelbrothers' stelt de diagnose: een tekort aan transmissievloeistof. Een flinke scheut DOT 4 en we rijden weer.

8 Dinsdag november

Geld opent deuren... en grenzen

Terwijl er zwarte, stinkende rook uit de linker wielkast komt, sluiten we aan in de rij om de boot op te gaan. Aan boord bekijken we de schade. De linker voorrem is geblokkeerd. Bij aankomst in Cueta, Marokko, heeft het probleem zichzelf opgelost: de linker rem doet het gewoon helemaal niet meer. Ria trekt dus voortaan tijdens het remmen sterk naar rechts. Na eindeloos wachten bij de douane blijkt dat geld niet alleen deuren maar ook grenzen opent. Een van de deelnemende Eendjes had alleen een kopie van het kentekenbewijs mee, maar mag na betaling van 75 euro toch door.

9 Woensdag november

Marrakech Express

Na een goede nacht in Fez rijden we door de uitlopers van het Atlas-gebergte naar Marrakech. Het afleggen van afstanden komt hier in vergelijking met West-Europa bijna twee keer zoveel tijd: 550 km duurt bijna tien uur. Moe maar tevreden gaan we na aankomst eten op het Djemma el Fina-plein, 's werelds grootste openlucht barbecue.

10 Donderdag nov.

Is er een dokter in de zaal?

We rijden richting kustplaats Agadir. We kiezen de alternatieve route door het Atlasgebergte in de richting van Oukaïmeden, het hoogste skigebied van Afrika. Als bestuurder heb je weinig oog voor de adembenemende uitzichten: de bergweg is niet veel breder dan de auto, de afgrond stijlt en diep, en de tegenliggers rijden hard en niet erg vergevingsgezind. We waarschuwen elkaar met de 27MC radio's, die we bij de controleposten verstoppen. Het blijven bivullen van de transmissievloeistof en het wisselen van een lekke band zijn de enige problemen. Maar dan wordt Ria aangeregen door een brommer. Een aanrijding in Afrika, de grizeilverhalen spoken door mijn hoofd. Naast de auto zit een oudere man met een scheur in zijn broek en een snee in zijn been. Een van de teamleden van 'Racing balls' is zesdejaars student medicijnen. Hij wordt tot dokter gebombardeerd en met veel medisch theater verbindt hij de wond. Ik geef de man nog dertig euro en wil vervolgens nog maar één ding: wegwezen!

11 Vrijdag november

'Mister, this is the Sahara, there is no sans plomb!'

Van Agadir richting Layoune, een trip van 700 km. Het landschap wordt steeds meer de woestijn waar we naar uitkijken. In Sidi Akhfennir vraag ik

naar loodvrije benzine. Het antwoord: 'Mister, this is the Sahara, there is no sans plomb here.' Niet de enige met deze zorg: wat gebeurt er op super met lood gaat rijden? Niemand wist maar we hebben geen keus.

12 Zaterdag nov.

Afzien

Na een stormachtige nacht worden we wakker in het strand van Tarfaya. Layoune is nog niet bereikt. We moeten daarom bovenop de 465 km rijden van andere auto's een te grote belasting, vandaag 120 km extra rijden. Iedereen is met het losstrekken van de Peugeot 205 van Racing vooraf voor de langzamere auto's is het afzien, waarbij we ook nog eens hun chassis verbuigen. De waarschuwingborden met overstekende kanten zijn niet te overzien. We bereiken de dagbestemming Dahkla.

14 Maandag november

DANGER MINES! ps. welkom in Mauritanië

We zijn weer op weg, na een rust- en klusdag voor de rijders. Gelukkig zijn alle rijders ongedeerd, bij we de auto klaarstoomden voor het officieel vertrek. Na chaotische formaliteiten bij de grensovergang met een gids het met mijnen bezette gebied. Het is niet anders dan Mauritanië, met de gebruikelijk 'administratieve' betalingen, zit er nu een provisorisch gesoldeerd met een camping-beroeien wordt de Peugeot gerepareerd met PVC-buis die iemand over had van een badkamerrenovatie...

15 Dinsdag nov.

Biertje?

Rustdag. Alcohol schijnt ten strengste verboden zijn in Mauritanië, dus heeft een aantal van drankvoorraden achtergelaten in het niemant. Een paar, zoals ikzelf, denk er anders over: berg wodka in een waterfles of onderin de auto. Tot frustratie van diegenen die hun drank niet willen laten, blijkt bier eenvoudig verkrijgbaar, tegen absurde prijzen. De meeste deelnemers hebben beperkt cash en pinnen is onmogelijk, dus is maar voor weinigen weggelegd. Maakt nu we delen inmiddels alles, dus ook de drank.

16 Woensdag nov.

Indhappen

De woestijn is gereden. Er is geen weg! We hopen dat Ria vierwielandrijving heeft, is het losen van de auto's een te grote belasting. We hopen dat de Peugeot 205 van Racing vooraf voor de langzamere auto's is het afzien, waarbij we ook nog eens hun chassis verbuigen. De waarschuwingborden met overstekende kanten zijn niet te overzien. We bereiken de dagbestemming Dahkla. Tegen het einde van de dag en inmiddels 300 km de woestijn maakt de Audi quattro van team Ravi en Bento een enorme klap als een duin dat ze oprijden, ploft op. Ze storten bijna vier meter naar de duin, kort daarop gevolgd door één van de andere auto's. De schade is groot. Het ergste is een kapotte radiator. Ook barst tegelijkertijd een metalen radiator van een ander team. De hele avond mandt tussen Marokko en Mauritanië, met de gebruikelijk 'administratieve' betalingen, zit er nu een provisorisch gesoldeerd met een camping-beroeien wordt de Peugeot gerepareerd met PVC-buis die iemand over had van een badkamerrenovatie...

17 Donderdag november

dag meer zand

De woestijn is gereden. Er is geen weg! We hopen dat Ria vierwielandrijving heeft, is het losen van de auto's een te grote belasting. We hopen dat de Peugeot 205 van Racing vooraf voor de langzamere auto's is het afzien, waarbij we ook nog eens hun chassis verbuigen. De waarschuwingborden met overstekende kanten zijn niet te overzien. We bereiken de dagbestemming Dahkla. Tegen het einde van de dag en inmiddels 300 km de woestijn maakt de Audi quattro van team Ravi en Bento een enorme klap als een duin dat ze oprijden, ploft op. Ze storten bijna vier meter naar de duin, kort daarop gevolgd door één van de andere auto's. De schade is groot. Het ergste is een kapotte radiator. Ook barst tegelijkertijd een metalen radiator van een ander team. De hele avond mandt tussen Marokko en Mauritanië, met de gebruikelijk 'administratieve' betalingen, zit er nu een provisorisch gesoldeerd met een camping-beroeien wordt de Peugeot gerepareerd met PVC-buis die iemand over had van een badkamerrenovatie...

18 Vrijdag nov.

geld of je... telefoon

het laatste stuk woestijn verliest Ria het grootste deel van haar uitlaat. We rijden bijna 100 km over

het strand langs de waterlijn, richting de hoofdstad Nouakchott. Een lokale militaire officier eist bij het verlaten van de woestijn per deelnemer tien euro. Door het gebrek aan cash schepen we hem af met mijn mobiele telefoon.

19 Zaterdag nov.

Opschieten, de muggen komen

We rijden vandaag naar de Zebrabar, in de buurt van Saint Louis, Senegal. Om daar te komen moet je een enorme brug over, voorafgegaan door een moerasgebied. De brug moet voor de schemering gehaald, vanwege de enorme zwermt muggen. En daarmee de kans op malaria. Aan het einde van de middag rijden we dan ook als bezetenen door het moeras. Tijdens deze dulle rit houden mijn achterschokdempers er definitief mee op. Voordel is dat je Ria goed hoort aankomen!

20 Zondag nov.

Eindelijk Dakar!

We rijden in konvooi en onder begeleiding van een militair naar Lac Rose, nabij Dakar. De Senegalese overheid wil voorkomen dat er auto's ouder dan vijf jaar in het land achterblijven en eist dat wij onder escorte rijden. Het duurt uren, de wegen zijn slecht en vol enorme en vaak diepe gaten. Inmiddels is het donker en de verwaalde ezels, tegenliggers zonder licht, en de autochtonen die langs de weg staan voor een lift, zijn moeilijk te zien. Maar we halen het! Dakar! Iedereen zit er doorheen, maar we zijn allemaal aangekomen, wat een prestatie!

22 Dinsdag november

We zijn er... ik mis het nu al

Na een rustdag beginnen we aan onze laatste etappe naar Banjul in Gambia. Daar worden de auto's geveild. Na een hoop onduidelijke formaliteiten krijgen we bij de grens toestemming door te rijden naar Gambia. Daar worden we tot onze verbazing opgewacht door een officieel ontvangstcomité van de regering, met

motoragenten om ons verder te begeleiden naar de ferry van Banjul. Terwijl we 's nachts de rivier de Gambia oversteken, realiseer ik me dat de trip erop zit. Iedereen feliciteert elkaar, maar ik voel nu al een gemis.

23 Zaterdag nov.

'Hey man, I saw you on tv'

We zijn uitgenodigd op het kantoor van de vice-president van Gambia. Zonder dat we het wisten, hebben we de lokale kranten gehaald en die avond is ons bezoek op nationale televisie te zien. De donatie van onze auto's wordt door de overheid bijzonder op prijs gesteld en we worden door verschillende mensen herkend en aangesproken.

Het feest is over... Na de auto te hebben overgedragen voor de veiling, pak ik het vliegtuig terug naar huis. Maar niet na met een aantal deelnemers nieuwe plannen te bedenken... Amsterdam - Kaapstad... Amsterdam - Beijing... de tijd zal het leren. □

De spelregels:

- De auto heeft een waarde van rond de 500 euro;
- Sleutelen mag, maar niet voor meer dan 150 euro;
- Je rijdt met een groep, maar de organisatie zorgt niet voor begeleiding;
- De auto wordt bij aankomst geveild voor een lokaal goed doel;
- Het gaat niet om de snelheid, maar om met elkaar de eindstreep te halen.